

„(3) כל סכום ששולם ע"י דייר ואשר הדייר רשאי לגבותו חזרה עפ"י סעיף-קטן (2) של סעיף זה יהא ניתן לגבייה בכל עת שהיא תוך ששה חדשים מתאריך התשלום, אך לא לאחר כך, ואילו אם שולם הכסף לפני יום 31 במרץ, 1941, מותר לגבותו בכל עת שהיא תוך ששה חדשים לאחר אותו תאריך, אך לא לאחר כך”;

(ג) במקום המלים „מתן התוקף לפקודה זו”, המופיעות בתנאי לסעיף-קטן (1) של סעיף 8 של פקודה זו, תבואנה המלים „שלושים ואחד במרץ, 1941”;

(ד) במקום המלים „קבל פקודה זו תוקף” שבסעיף 9 של פקודה זו תבואנה המלים „שלושים ואחד במרץ, 1941”.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

20 בדצמבר, 1940.

פקודת העיריות (תקון) (מס' 3)

מס' 45 לש' 1940.

פקודה המתקנת את פקודת העיריות, 1934.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת העיריות (תקון) (מס' 3), 1940, וקוראין אותה כאחת עם פקודת העיריות, 1934, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית. השם הקצר.
מס' 1 לש' 1934.

2. סעיף 98 של הפקודה העיקרית יתוקן כדלקמן:— תקון סעיף 98 של
הפקודה העיקרית.

(א) ע"י הוספת המלים „או בכל אזור בנין עיר הכולל את אזור העיריה” לאחר המלים „אזור העיריה” המופיעות בשורה הרביעית של אותו סעיף;

(ב) ע"י מחיקת פסקא (יא) מאותו סעיף והחלפתה בפסקא דלקמן:—

„(יא) להכריז כל רחוב כרחוב צבורי או לסלול כל רחוב צבורי או להחזיק כל רחוב צבורי”.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

20 בדצמבר, 1940.